

ХАФЕЗ
ЖИВЕЯ ТЪЙ, ЧЕ ВСЕКИ МИГ
ПО НЕЩО ТЪРСЯ...

Превод от персийски (фарси): Йордан Милев, 1969

chitanka.info

Живея тъй, че всеки миг по нещо търся
непрестанно:

в цвета на славата — страстта и денонощната
охрана.

— По-бързо да лети часът, когато в моя свят те няма

ненужен дивеч ловя аз на слънчевите дни с капана.

Какво е трон? Луна? Цветя? На верността къде е
знака?

За помощ викам, но в ответ — дочувам само аз —
измяна.

Навред аз викам за любов, за луноликата си мъка:
кога ли, строен кипарис, ще ме зарадваш с вест
желана!

Аз знам: на моето сърце ти няма да дадеш покоя,
но все очаквам да се спреш пред мен с усмивка
постоянна.

Аз знам, че моя разказ жив творят горещите ти
сълзи —
във утрото, през вечерта аз плача от дълбока рана.

— С любимата си разделен, като Хафез, и в механата
сред куп светци ще вдигна тост за моята душа
пияна.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.